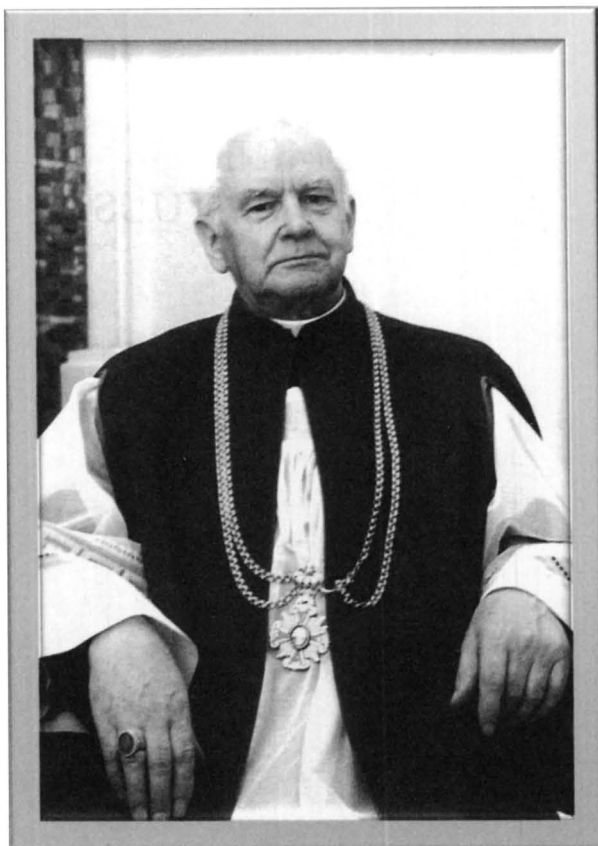

Piotr Wierzbicki

**Ś.P.
KS. STEFAN KOŚNIK
(1935-2010)**

Stefan Kośnik urodził się 2 kwietnia 1935 r. w Wyszku jako drugie dziecko Franciszka i Stefanii z domu Karp. W parafii św. Idziego w Wyszku dnia 23 kwietnia 1935 r. otrzymał chrzest św., natomiast dnia 9 sierpnia 1948 r. sakrament bierzmowania. Ukończył

liceum Ogólnokształcące w Wyszkwowie i zdał egzamin dojrzałości dnia 15 czerwca 1952 r. Po maturze wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Warszawie. Ks. Stefan ukończył seminarium w lipcu 1957 r., jednak z powodu młodego wieku nie mógł być wyświęcony ma kapłana. Dlatego ks. Prymas na wniosek władzy seminaryjnej wysłał ks. Stefana na studia stacjonarne na Wydziale Prawa Kanonicznego KUL. Po pierwszym roku studiów, w Archikatedrze Warszawskiej, 29 czerwca 1958 r. przyjął święcenia kapłańskie z rąk bpa Z. Chormańskiego. Po święceniach kontynuował studia na KUL i przygotowywał rozprawę doktorską pod kierunkiem prof. A. Petraniego na temat „Dowód z cudów w procesie beatyfikacyjnym i kanonizacyjnym”. Po trzech latach studiów i otrzymaniu absolutorium oraz tytułu magistra prawa kanonicznego został skierowany do pracy jako wikariusz parafii Matki Bożej Loretਾਂskiej w Warszawie i notariusz Sądu Metropolitalnego Warszawskiego. Obrona doktoratu miała miejsce 26 września 1972 r. Na własną prośbę w 1961 r. został zwolniony z obowiązków wikariusza pozostając rezydentem w tej samej parafii. W 1963 r. został przeniesiony do parafii Wszystkich Świętych w Warszawie i do grudnia 1981 r. był tam rezydentem. W odpowiedzi na prośbę o zmniejszenie godzin pracy w sądzie w celu pisania doktoratu, 22 września 1971 r. przestał być notariuszem, natomiast zaczął pełnić funkcję obrońcy węzła małżeńskiego. Po 14 latach pracy w sądzie dostał nominację na sędziego i wiceoficjała. W 1990 r. kard. Glemp mianował go oficjałem Sądu i ten urząd potwierdzony przez abpa Kazimierza Nycza sprawował aż do swojej śmierci. Oprócz zwyczajnych obowiązków do tradycyjnych zadań oficjała warszawskiego należało organizowanie corocznych spotkań oficjałów i pracowników wszystkich sądów kościelnych w Polsce. Podczas tych spotkań, poza wygłaszaniem referatów, głównie z dziedziny prawa małżeńskiego, zajmowano się aktualnymi sprawami i problemami władzy sądowniczej oraz dzielono się swoimi doświadczeniami.

Ks. Kośnik współuczestniczył w zakładaniu Stowarzyszenia Kanonistów Polskich, które powstało w 1990 r., był członkiem założycielem, członkiem zarządu, a także członkiem komisji rewizyjnej.

Ks. Stefan po powrocie ze studiów był angażowany w procesach beatyfikacyjnych. W procesach o Bernarda Łubieńskiego oraz abpa Zygmunta Szczęsnego Felińskiego pełnił funkcje notariusza. Brał rów-

niez udział w procesach o. Honorata Koźmińskiego, abpa Jerzego Matulewicza i o. Stanisława Papczyńskiego. Protokółował również zeznania kard. Wyszyńskiego jako świadka w procesie beatyfikacyjnym papieża Jana XXIII. Był powołany na sędziego w procesach: 11 sióstr nazaretanek z Nowogródka; s. Małgorzaty, nazaretanki; ks. Jerzego Popiełuszki oraz w procesach o cudowne uzdrowienie za wstawieniem s. B. Bernarda Łubieńskiego, s. B., Jerzego Matulewicza, s. B. bpa Zygmunta Łozińskiego, s. B., abpa Z. Felińskiego, M. Franciszki Siedliskiej. Pełnił funkcje postulatora w sprawach bł. Marceliny Darowskiej, bł. Ks. Ignacego Kłopotowskiego, s. B., Kolumby Białeckiej, s. B. Władysława Kornilowicza; s. B. Wincenty Jaroszewskiej, s. B. Józefy Karskiej. W wielu sprawach chętnie służył informacjami i radami, jako delegat biskupa uczestniczył w rozpoznaniu i zabezpieczeniu doczesnych szczątków sług Bożych. Dekretem z dnia 8.01.1975 r. ks. Prymas powierzył mu kierowanie Ośrodkiem Wicepostulatorskim powołanym przy Sekretariacie Prymasa Polski w celu koordynowania prac związanych z procesami beatyfikacyjnymi i kanonizacyjnymi na terenie naszego kraju. Ośrodek organizował spotkania dla osób zainteresowanych prowadzeniem spraw beatyfikacyjnych. Jednym z efektów tych spotkań z ks. Prymasem było zredagowanie propozycji dokonania zmian w procedurze beatyfikacyjnej i kanonizacyjnej, które ks. Kardynał przekazał do Kongregacji ds. Kanonizacyjnych. W czasie stanu wojennego był zaangażowany w Prymasowskim Komitecie Pomocy Represjonowanym i otaczał opieką sekcję prawniczą Komitetu.

Dnia 5 grudnia 1981 r. kard. Glemp powierzył ks. Kośnikowi urząd proboszcza par. św. Barbary, na terenie której znajduje się Sąd Metropolitalny. Jako proboszcz podejmował wiele inicjatyw: zainstalowanie dzwonów w kościelnej wieży, budowa domu katechetyczno-administracyjnego, upiększenie kościoła przez mozaikę w prezbiterium, umieszczenie witraży z wizerunkami polskich świętych i wiele innych wizerunków i scen pomagających w skupieniu i modlitwie. Razem z objęciem funkcji proboszcza ks. Abp mianował ks. Kośnika Administratorem Domu Katolickiego im. Piusa XI, który na mocy dekretu władz komunistycznych był we władaniu państwa. Kościół jedynie użytkował jego część, w której po wojnie mieściła się Kuria Metropolitalna i w której koncentrowało się życie parafialne, liturgiczne i sakramentalne, kiedy kościół po wojnie był zniszczony. Całkowite odzyskanie gmachu nastąpiło po uchwaleniu przez Sejm ustawy o stosun-

ku państwa do Kościoła Katolickiego. Po dobudowaniu gmachu przy ul. Miodowej w budynku rozpoczął swe urzędowanie Sąd Metropolitalny, który do dzisiaj ma tutaj swoją siedzibę.

Ks. Koźnik dnia 13 maja 1980 r. na wniosek Prymasa został odznaczony tytułem Kapelana Jego Świątobliwości. Kard. Glemp 23 grudnia 1995 r. włączył go do grona kanoników honorowych Kapituły Metropolitalnej Warszawskiej. Natomiast Abp. Sławoj Leszek Głódź, biskup warszawsko-praski nadał godność kanonika gremialnego Kapituły katedralnej Warszawsko-Praskiej, w dowód uznania za ofiarną pracę na stanowisku oficjała sadu, prowadzącego sprawy także dla tej diecezji. W 2006 kard. Glemp zwalniając ks. Prałata z funkcji proboszcza odznaczył go medalem *Ecclesiae populoque servitum praestanti*, za zasługi dla Kościoła w Polsce i Archidiecezji.

Po 25 latach proboszczowania, 20 czerwca 2006 r., kard. Glemp zwolnił ks. Prałata z funkcji proboszcza parafii św. Barbary i ustanowił rezydentem. Jednak władza Archidiecezjalna pozostawiła urząd oficjała. Pełnił go do swojej śmierci, która nastąpiła nagle 28 lipca 2010 r. Pogrzeb odbył się 3 sierpnia w par. św. Barbary, przy licznych udziale wiernych. Ks. Prałat został pochowany na cmentarzu parafialnym w Wyszkowie.

Ks. Stefan Koźnik prowadził działalność publicystyczną. Wśród jego publikacji możemy znaleźć wiele artykułów dotyczących prawa kanonizacyjnego i spraw kanonizacyjnych zamieszczanych przeważnie w Biuletynie Informacyjnym PostulATORSKIEGO OśroDKA Studiów, a także w „Wiadomościach Archidiecezji Warszawskiej” W latach 2000-2008 był współredaktorem tygodnika „Św. Barbara. Biuletyn parafii pw. Św. Barbary na Koszykach. Jego osobie została poświęcona księga pamiątkowa z okazji 50-lecia kapłaństwa: „*Domine, ego servus tuus*”, wydana w Warszawie w 2009 r., zawierająca rys biograficzny, wykaz bibliograficzny, a także artykuły z zakresu prawa kanonicznego.

R. I. P.